

MARXIST - LENINIST

KONTAKTBULLETTIN FOR TELEMAR SUF

Nr. 5

1969.

På Telemar SUF's fylkeskonferanse den 24/25-5 vil forbundets stilling til høstens stortingsvalg bli klarlagt.

I denneulletinen vil det grunnsynet som danner utgangspunktet for Telemark KP og SF's deltaking i valget komme klart fram.

Videre har kamerat Svein M[redacted]n fra sentralstyret oppsumert hva han mener må være minstekrava en må stille til en kandidat om han skal få SUF's støtte.

På fylkeskonferansen vil en kamerat fra sentralstyret gjøre greie for forbundets syn, og innleder til debatt.

I denne saka har medlemmene i Telemark så langt fra noe enhetlig syn. Debatten om bevegelsens strategi og taktikk og om det som må være forbundets hovedoppgave i den nåværende situasjon vært dårlig diskutert i laga.

Forbundets holdning til høstens stortingsvalg må derfor diskuteres i laga, og dette må komme fram på konferansen. Konferansen vil med bakgrunn i denne debatten og i tråd med forbundets hovedlinje fatte de nødvendige vedtak.

2
TELEMARK SF
Karl B. [redacted]
Bölehögda [redacted],
3709 Böle.

Böle, 7-5-69.

Telemark SUF
v/formann H.G.O. [redacted].
Kamerater.

Når Telemark SUF nå ber oss om å legge fram vårt program for stortingsvalget, og vårt syn på forskjellige politiske spørsmål, gjør vi det gjerne, selv om vi etter den tid vi har gjennomgått skulle ha grunn til å tro at de fleste medlemmer av SUF kjente det vesentligste av dette.

Forskjellige utsagn om dreining av vår politiske plattform mot høyre eller venstre bør få stå som det de er: subjektive utsagn fra personer som har vært innblandet i personstridigheter og ut fra disse stridigheter bedømmer partiet politisk.

Vi vil særlig legge vekt på partiets prinsipperklæring. Denne vil være grunnlaget for vår deltakelse i stortingsvalget, og bindende for kandidatene på vår valgliste.

Vi tar også med vesentlige punkter fra vårt utenrikspolitiske program som vi mener kan være med å klarlegge partiets sosialistiske grunnsyn.

I 1961 trådte SF inn i norsk politikk for å kjempe fram et nytt alternativ. Virkeliggjøring av demokratiet i Norge ved gjennomføring av en sosialistisk samfunnsordning som gir folket den reelle makt over produksjonslivet og i de offentlige organer.

Gjennreisning av, og vern om, Norges selvstendighet både sikkerhetspolitisk og markedspolitisk slik at Norge kan føre en aktiv fredspolitikk bygd på alliansefrihet og solidaritet med folkenes kamp for frigjøring fra imperialisme og undertrykking.

Oppbygging av en ny internasjonal solidaritet i arbeiderbevegelsen ut fra tre grunnleggende prinsipper:

1) Erkjennelse av at motstanderen er felles, i folkenes felle frigjøring

2) Erkjennelse av at motstanderen er felles, et økonomisk system som fører til nød, undertrykking av krig.

3) Erkjennelse av at kampen for sosialisme må springe ut av de nasjonale og historiske forutsetninger i hvert enkelt land

11

Gjennomføringen av sosialisme er folkets sak. Folket sitter ikke på stortinget. Stemmeseddelen er et viktig, men utilitært middel til å omforme samfunnet og flytte makten fra de få til de mange. Stortinget er bare et av maktsentraene i samfunnet. Viktige avgjørelser som bestemmer folks livsvilkår i vårt samfunn blir tatt ganske andre steder. Derfor må kampen om makt i samfunnet føres overalt der makt blir utøvd, i bedriftene, organisasjonene, utdanningsvesenet, lokal-samfunnet osv.

forts.

3

forts.

Partiet som skal sammordne kampen mot det kapitalistiske samfunnet, må utvikle sin strategi i samsvar med denne erkjennelse og må bygge opp en partiorganisasjon som også kan organisere og lede kampen om maktpossisjoner i samfunnet. Sju års aktiv virksomhet av SF i norsk politikk har lagt grunnlaget for å løse sentrale oppgaver også ved utenomparlamentariske framstöt.

111

SF önsker å utvikle et sterkt og levende partidemokrati. Vi önsker et parti der medlemmende har den politiske makt og kontrollerer partiledelsen. Tillitsmenn på alle trinn er valgt for å gjennomføre medlemmenes vilje, slik den kommer til utrykk i programmer og vedtak.

Den solidaritet og lojalitet som gjør effektiv politisk kamp mulig, må skapes gjennom diskusjon og ved overbevisning og gjensidig tillit, ikke organisasjonsmessige sanksjoner av mindretallet.

Partiet avviser sentralisme som organisasjonsprinsipp, enten den kalles demokratisk eller byråkratisk, fordi dette prinsipp ikke kan garantere partiet mot indre diktatur.

Vårt program vil være gjennomsnittet av alle programer som vi vil arbeide for og vi vil avvise alt som avviker fra dette prinsippet.

Kamp for sosialisme er kamp for størredemokrati. Et sosialistisk samfunn må de demokratiske friheter få nytt og utvidet innhold. SF avviser tessen om proletariats diktatur hvor de som ikke deler flertallets syn blir fratatt demokratiske rettigheter. En slik kurs har alltid fört til partiets diktatur over proletariatet.

V

Vårt mål er å avskaffe kapitalismen, gi folket det økonomiske herredömmet over produksjonsmidlene og det politiske herredömmet over staten.

Vi vil reise et sosialistisk Norge der den politiske og økonomiske makt tilhörer det arbeidende folk.

Vi vil av all makt arbeide for at denne revolusjonære omdanning skal skje på fredlig vis og på folkestyrets grunn.

Utenrikspolitisk vil SF særlig arbeide for disse programsaker:

1. SF går inn for at Norge melder seg ut av NATO og förer en alliansefri utenrikspolitikk. Partiet vil aktivt støtte kampanjen "Norge ut av NATO"
2. SF går inn for en millitär avrustning av Norge.
3. I arbeidet for en Europeisk fredspolitikk går SF inn for:
  - a) Et avtalefestet atomfritt Norden og atomfrie militäre uttynnede soner i Europa.
  - b) Anerkjennelse av Oder-N eisse-grensen mellom Tyskland og Polen.
  - c) Anerkjennelse av DDR.
  - d) Arbeid for nöytralisering og demilitarisering av de to tyske stater.
  - e) Arbeid for en europeisk sikkerhetskonferanse.
4. Norges politikk i FN må ta sikte på å støtte kampen mot ökonomisk undertrykkelse og millitär agresjon.
5. SF vil arbeide for at Norge anerkjenner Den Demokratiske Republikken Korea og Den Demokratiske Republikken Viet-Nam. Den Norske skipsfartb öikotten av visse sosialistiske land må opphöre.
6. Norges söknad om medlemskap i det vesteuropeiske fellesmarked må trekkes tilbake.

7. SF vil, sammen med sosialistiske krefter i andre nordiske land, arbeide for samarbeidstiltak som tjener til å fremme interressene til Nordens folk og kampen mot blokkpolitikken og imperialisme.

Det er en sentral oppgave å oppheve den politiske splittelse ved at Danmark, Island og Norge trer ut av NATO og sammen med Sverige og Finland former ut en alliansefri utenrikspolitikk. De nordiske land må skape et felles forsvar mot den internasjonale stor kapital, og tre inn i et økonomisk samarbeide på plan-økonomisk grunnlag.

Arbeiderbevegelsen må gå imot de planer som er lagt fram for nordisk samarbeid (NORDÖK) som tar sikte på en tilnærming av de nordiske lands økonomier til Fellesmarkedet og på en styrkning av kapitalkreftene i Norden ved å øke konsentrasjonen av industriproduksjon og bosetting.

8. Norges handelspolitikk overfor de fattige land må endres, bl. a. med sikte på å fjerne alle restriksjoner på vår import av deres indusrtiprodukter og halvfabrikata. En slik politikk forutsetter samfunnsmessig planlegging for å sikre lønnstakernes interesser i de svake næringene.

Sf vil motarbeide at norske konsernes investerer sin overskuddskapital i den fattige del av verden for å nyte godt av billige råstoffer og billig arbeidskraft. En slik politikk bidrar til å opprettholde det koloniale system som det vanskeliggjør utbyggingen av arbeidsplasser og kollektive goder hjemme. Sf går inn for en betydelig økning av de direkte kapitaloverføringer fra Norge til utviklingsland.

En vesentlig del av ressursene som vil frigjøres gjennom nedrustning av Norge må settes inn i denne sektoren. Norges utviklingshjelp må mest mulig konsentreres om de land som gjennom sitt politiske system har lagt grunnlaget for at økonomisk vekst vil komme hele folket til gode.

Norge bør yte støtte til nasjonale frigjøringsbevegelser.

9. Freds- og konfliktforskningen må bygges videre ut.

10. Nedrustningsutvalget må få en bredere politisk sammensetning, en uavhengig stilling med utvidet mandat og større bevilgninger.

11. Vernepliktsbegrepet må utvides og følgende former for første-gangstjeneste må sidestilles med de nåværende vernepliktsformer: FN-tjeneste, fredskorps-tjeneste, tjeneste i kontakt- og utvekslingsarbeide over landegrensene, sosial tjeneste innenlands og tjeneste i undervisning, forskning og opplysningsarbeide med internasjonalt samarbeide og fred som hovedmål.

12. Rett til militærnekting på politisk grunnlag må godkjennes fullt ut.

På det faglige politiske området er SF på vei ut av dødvannet. Også her i Telemark er arbeidet kommet godt igang, og Telemark SF kommer i tiden framover til å prioritere dette arbeidet.

Vi vil nevne noen få punkter av utkastet til vårt faglige program:

1. Retten til arbeide grunnlovsfestes.
2. Sosial og økonomisk likestilling mellom yrker - og mellom kjønn.

3. Garantert minstelønn, f.eks. ved arbeidsledighet 80 pst. av industriarbeideres gjennomsnittsinntekt.
4. Demokrati i arbeidslivet. SF vil arbeide aktivt, såvel i som utenfor stortinget, for at demokrati i arbeidslivet skal gjennomføres så fort som mulig. Dette må bety at de ansatte, sammen med representanter for stat og kommune skal ha den avgjørende myndighet i alle spørsmål på den enkelte bedrift.
5. Bort med lønnsnemd.
6. Arbeidstiden ned til maks. 38 timer. For skiftarbeide og andre krevende og helsefarlige yrker maks 36 timer.

Våre programmer vil være gjenstand for kontinuerlig kritikk i partiet og vi vil arbeide for å aktivisere flest mulig medlemmer og velgere i dette.

For SOSIALISTISK FOLKEPARTI i Telemark
Karl [redacted] t (form.)

DERFOR BØR KOMMUNISTLISTA I TELEMARK STØTTES

Vårt mål er å knuse det kapitalistiske statsapparatet og bygge opp et nytt - proletariats diktatur. Ledelsen av våpnene skal over til flertallet.

Å vinne flertall i Stortinget for å vinne sosialismen, fører ikke fram. En slik målsetting er opportunisme og revisjon av marxismen. Å sette den unge uerfarne Marx over den eldre Marx er en forvrengning. Alt dette sier Lenin klart ifrå om.

Dogmer! Så lenge siden! Passer ikke her! Vi kjenner opportunismens utbrudd.

Alle NATO-land har lover og planer som skal sikre det rike mindretallets interesser mot folkets interesser.

De norske beredskapslovene gir større fullmakter en de Hitler arvet etter de tyske sosialdemokratene.

Lederen for planleggingen på Kolsås er tysk nazi-offiser.

(Finnmark har ikke glemt ham). Han har ansvaret for planene overkommandoen følger. Storkapitalen har sans for know how. De norske, så vel som de andre NATO-regjeringer, har hemmelige avtaler med USA i tilfelle anti-NATO opposisjon blir for brysom.
- -Litt av et sikringsssystem!

I dag stilles spørsmålet: Er en statsmakt fascistisk når den innfører fascistiske lover, -- eller først når den bruker disse lovene? Begår den høyforræderi når den inngår avtaler om utenlandsk intervensjon, -- eller først når den benytter seg av disse avtalene? En må også stille spørsmål når det gjelder utdannelsen -- fra grunnskolen til og med militæret.

Flertall på Stortinget under slike forhold fører ikke til sosialisme. Utenomparlamentarisk kamp blir avgjørende.

Stadig større deler av den kapitalistiske verdens befolkning føres inn i forhold som kan sammenlignes med forholdene i Hitlers leirer. I dag skyldes 60% av alle dødsfall sult. Arbeidskraften utsettes for et press og en likegyldighet som bryter ned den fysiske og mentale helse.

Jordens resurser blir plyndret i et vanvittig konkurransemiljø. Rustninger og luksus er med på å ete opp fremtidige generasjoners livsgrunnlag. Giftstoffer spres ukontrollert og konsentreres ubønnhørlig i det levende liv.

Vi har ikke mye tid på oss - Det gjelder en verden å leve i. Derfor må alle midler brukes. Uten illusjoner om en fredelig parlamentarisk vei må en sende marxister-leninister opp på Stortingets talerstol for å avsløre parlamentarismen og monopolkapitalens manipulasjoner. De må vise at liksom de romerske imperialistene i sin krise fikk lederne for den kristne bevegelse til å hjelpe seg, har vår tids imperialister fått også lederne for den sosialdemokratiske bevegelse til hjelp. Ved å sabotere marxistisk studiearbeid, har opportunistene kunnet drive sitt spill uten særlig bry med arbeidermassene.

Våre representanter må avsløre det forræderi som er begått ved å utlevere landets ressurser og militære baser til utenlandske kapitalgrupper. At disse gjøkungene sparker ut våre lokale kapitalister er ingen trøst. De sparker samtidig oss fra asken inn i ilden.

Vi må sende marxister-leninister som har vist mot og utholdenhet i arbeiderbevegelsen - som har forkastet illusjonene om en parlamentarisk vei til sosialismen - som ikke en dag lar Stortinget hykle i fred.

7

Disse representantene må stadig hjelpes og støttes av den n.l. arbeiderbevegelse med kritikk, råd og oppmuntring. Fire år med dannede, høflige hyklere er hardt.

NKP stiller liste i Telemark i år. Vi kan sette opp en kandidat som har vist mot og prinsippfasthet i sin kamp mot opportunisten i fagbevegelsen så vel som i sitt eget parti. Han blir bare en stemme på "Tinget", men samtidig et talerør for marxistisk-leninistiske arbeiderbevegelse.

Jeg oppfordrer med dette de unge marxister-leninister i Telemark å støtte vår kandidat ved valget - og etter valget.

Rolf Joh[redacted]

STORTINGSVALGET 1969:

Blant annet en kommentar til kamerat Rolf J[redacted]'s innlegg.

Når det gjelder høstens stortingsvalg, ser jeg det slik at SUF ikke kan støtte noen av de bestående partiene. Dette er klart for forbundets medlemmer når det gjelder SF, kanskje mindre klart når det gjelder NKP. Jeg vil derfor forsøke å ta for meg vårt forhold til NKP sett i lys av den revolusjonære bevegelses utvikling, og peke på en del hovedpunkter i dette spørsmålet.

Vi kan ikke støtte NKP --- heller ikke dette partiets liste. Det som eventuelt kan komme på tale er å støtte en kamerat på NKP's liste som står på ei skikkelig politisk linje. Denne kameraten må drive valgkamp på saker som er aktuelle for arbeiderklassen nå: Rasjonalisering, tidsstudier, moms osv., og det vesentligste, gjøre en eventuell valgkamp til en kamp mot opportunisten i arbeiderbevegelsen, til kamp mot revisjonismen. M.a.o. denne kameraten må være marxist-leninist og stå på MAO Tse-tungs tenkning.

Valget er ikke viktig for oss i den revolusjonære bevegelses nåværende fase, men det kan bli det dersom vi tramper feil. Dette betyr at støtte til en eventuelt NKP er ikke på noen måte må kunne oppfattes eller kunne brukes som støtte for revisjonist klikken i NKP -- leda av RTL -- Retor -- Reidar Larsen, og gi disse folka et radikalt alibi --".se, ungdommen støtter "det kommunistiske parti".....!

Vi må ta hensyn til at NKP ikke er noe enhetlig parti, og at det finnes motsetninger der mellom revolusjonære og revisjonister. Det betyr at vi må ta hensyn til de kameratene som nå aktivt bekjemper revisjonismen innenfor NKP. Vi må støtte kampen mot revisjonismen i og med at det er en av hovedoppgavene for den revolusjonære bevegelsen i dag -- hvor den føres. Derfor må DEN vi eventuelt skal støtte være en klar anti revisjonist.

Det er ikke her bare snakk om valget. Dette spørsmålet må fullstendig underordnes hovedsaka - videreutviklinga av den revolusjonære bevegelsen, oppbygginga av det revolusjonære partiet. Ei side i dette arbeidet er oppbygginga av skolerte, enhetlige, sammensveisa -- båndsolide grupper, med erfaring i praktisk massearbeid på grunnplanet. Dette må være forutsetninga for at en kamerat på grunnplanet skal kunne ha en progressiv funksjon.

At det finnes grupper av beviste, disiplinerte revolusjonære som kan drive aktivt massearbeid. Disse gruppene er nødvendig om vi skal kunne utvikle en demokratisk sentralistisk arbeidsstil og anvende metoden med kritikk og sjølkritikk. En revolusjonær "parlamentariker" kan ikke være et frittsvevende le-
geme.

SUF er i dag den mest framskredene --- den ledene delen av den revolusjonære bevegelsen i Norge. Dette legger et ekstra stort ansvar på oss når det gjelder å diskutere grundig og handle enhetlig i et spørsmål som i den nåværende fasen ikke er særlig viktig for oss, men som kan sette den revolusjonære bevegelsen tilbake og dermed viktig hvis vi velger ei gær'n linje.

La det også være klart at sjøl om vi ikke finner å kunne støtte noen ved valget, så er det sjølsagt at vi kan inlede samarbeid med andre progressive på saker, og på denne måten eventuelt "bruke" en progressiv stortingsmann og Stortinget som talerstol på en skikkelig måte, en måte som kanskje svarer til den revolusjonære bevegelsens nåværende nivå.

stortingsvalget 1969 2.

For å oppsumere: Vi må ha klare garantier, gjennom tidligere praksis og et skikkelig valgopplegg, for at en eventuell kandidat vi kan velge å støtte, vil føre en kompromissløs kamp mot opportunisme og revisjonisme. Det er også nødvendig at han eksplisitt tar avstand fra tanken om den parlamentariske veien til sosialismen.

-- Vi må ha klare garantier for at kameraten er marxist-leninist som står på Mao Tse-tungs tnkning og ikke kan brukes av lederklikken i NKP på noen måte.

-- Vi må vurdere hvilke konsekvenser et slikt samarbeidsopplegg til valget vil ha på lengerre sikt -- før oppbygginga av det revolusjonære partiet. -- Vi må vurdere styrken, nivået på grunnplanet -- kan en eventuell mann på tinget hjelpe til med å drive den revolusjonære bevegelsen framover.

Som dere ser, kamerater har vi her å gjøre med ei rekke mot-sigelser som må analyseres grundig om vi skal kunne handle riktig og komme fram til ei enhetlig linje.

Svein Mo [redacted].